Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 119 (1369) ♦ Вівторок, 2 липня 1996 року ♦ Ціна договірна

І був вечір, і був ранок. І народилася Конституція

Ми зустрілися з народними обранцями одразу після тієї бурхливої і радісної ночі, коли вони, ще розпашілі від дискусій, святкували перемогу нашої держави. І власну перемогу. Вони обнімалися, сміялися, вітали одне одного. І важко було в залах і кулуарах Верховної Ради розрізнити тих, хто ще вчора жорстко ділився на лівих і правих. У перемоги, як відомо, — одне обличчя.

Що ви відчуваєте цієї незвичайної миті? З цим єдиним запитанням ми звернулися до депутатів Верховної Ради України.

Треба ще навчитися жити за Основним Законом

Леонід КРАВЧУК, перший всенародно обраний Президент України:

— Це велика подія в житті нашого народу. Через багато-багато років пам'ятатимуть 24 серпня, 1 грудня, 7 грудня і сьогоднішнє 28 червня. Ці події залишаться в пам'яті назавжди. Все останнє змінюватиметься, додаватиметься, відніматиметься.

Але я скажу, що це тільки початок нового етапу в житті України. Конституція є, але треба ще навчитися жити за нею.

Другий момент. Хто голосував за Основний Закон, хто проти — це особиста справа кожного. Але документ прийнято конституційною більшістю,

(Закінчення на 2-й стор.).

Те, що об`єднує, більше важить

Це була неймовірно складна робота, яку повторити навряд чи буде можливо, сказав на прес-конференції 28 червня з нагоди прийняття Конституції Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Депутати відчували не страх за свої місця, а відповідальність перед державою, бажання подолати небезпеку, яку могли дати наслідки референдуму. Конституція має відбивати всі погляди у суспільстві, продовжив далі глава українського парламенту. Ті, хто голосував проти Конституції, так само відчували відповідальність, насамперед перед своїми виборцями.

На думку Олександра Мороза, Конституція у багатьох частинах недосконала і її потрібно буде вдосконалювати законами. Через це у Конституції записано широкі рамки для законотворчої роботи парламенту. Недоліки, вважає Олександр Мороз, містять статті, де йдеться про організацію влади, статус органів місцевого самоврядування, стосунки між гілками влади, розвиток партійної системи. Але нині важливо те, що ми — держава з власною Конституцією, яку отримали демократичним шляхом, підкреслив Олександр Мороз.

Верховна Рада готова до подальшої співпраці з Президентом, виконавчою владою, сказав глава парламенту, відповідаючи на запитання журналістів. Те, що нас об'єднує, більше важить, ніж те, що роз'єднує.

В Україні сьогодні відбулася історична подія, яку гідно оцінить цивілізований світ, наголосив Президент України Леонід Кучма на прес-конференції. На парламентському рівні, зазначив він, відбулося утвердження незалежності України, підтвердження її суверенності. Ми стали дорослішими, продовжив Леонід Кучма, і я вдячний кожному депутатові, попередньому парламенту, всім політичним силам, в тому числі комуністам, соціалістам, які піднялися вище своїх партійних інтересів і проголосували за стабільність у державі, бо Конституція — це початок нового етапу держави.

Президент висловив особисту подяку Голові Верховної Ради Олександру Морозу, підкресливши при цьому, що глава парламенту зміг довести, що у країні є вищий законодавчий орган, у якого попереду велика робота. Закладені у Конституції норми повинні будуть відпрацьовувати урядовці, зазначив глава держави, адже Україна чекає змін і вирішення болючих проблем суспільства не від Кучми чи Мороза, а від влади в цілому. Сьогоднішній день ще раз довів, що протистояння нічого не дасть, і Україна у цьому може бути прикладом для інших країн, в тому числі і для Росії.

Олександр МОРОЗ: Є всі можливості збудувати демократичну державу

Робоча нарада у Голови Верховної Ради України

Відповідно до Конституції України Президія Верховної Ради припиняє свої функції. Отже, важлива роль у підготовці і формуванні порядку денного роботи Верховної Ради тепер лягає безпосередньо на комісії (за Конституцією, комітети) і апарат Верховної Ради. Звісно, це викликає значною мірою переорієнтацію законодавчої діяльності, формування законодавчого поля, яке сприятиме органічному входженню Конституції в суспільне життя.

У традиційний для засідань Президії день (понеділок 1 липня) Голова Верховної Ради України Олександр Мороз розпочав нараду з головами постійних комісій, керівниками депутатських фракцій і груп, на якій обговорено ці та інші невідкладні питання роботи Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

Візит на Захід. До нас

У столиці України побував міністр закордонних справ Японії Юкіхіко Ікеда. У програмі візиту — зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, а також переговори з колегою — міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком.

Подібний візит — перший в історії двосторонніх відносин. Японія активно допомагає в ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, готує та стажирує наших спеціалістів. Нині можливе залучення України до японської державної програми фінансово-технічного сприяння іншим країнам. Обговорюється пропозиція надати нашій країні торгові преференції з боку Токіо.

Власний інсулін — світло в кінці тунелю

На заводі ендокринно-ферментних препаратів АТ «Київський м'ясокомбінат» триває монтаж лінії з виробництва інсуліну. Як відомо, досі Україна не виробляла цей життєво потрібний препарат для хворих на цукровий діабет. А нині в державі зафіксовано близько двох мільйонів таких хворих. Кабінет міністрів України створив спеціальну експертну комісію, яка на конкурсній основі розглянула проекти світових лідерів—виробників інсуліну. Перевагу було надано проекту німецької компанії «Hoechst», який передбачав повний цикл виробництва за новітньою технологією 8 форм очищеного інсуліну, до того ж уряд Німеччини надав цільовий кредит.

Працюватимуть на новій лінії спеціалісти Київського м'ясокомбінату, які пройшли належну підготовку в Німеччині. За словами директора заводу Ірини Татьяніної, перший випуск інсуліну очікують в листопаді нинішнього року. Потужність заводу, що становитиме 10 мільйонів флаконів за рік, забезпечить потребу України в інсуліні.

У номер

Є всі можливості збудувати демократичну державу

(Початок на 1-й стор.).

Тепер є всі можливості збудувати нормальну демократичну державу, підкреслив у вступному слові Олександр Мороз.

Перед найвищим законодавчим органом держави, продовжив Олександр Олександрович, постає ряд важливих завдань, вирішувати які потрібно найближчим часом.

І Голова Верховної Ради, і народні депутати наголосили, що нині дуже суттєво формувати у виборців думку про важливість прийняття Конституції для нашої держави, для стабілізації політичної й економічної ситуації.

Порушено ще багато невідкладних питань. Зокрема, про дострокове припинення повноважень народних депутатів, які не перейшли на постійну роботу у Верховну Раду, про формування Конституційного суду та ін.

На нараді обговорено і рекомендовано для розгляду Верховною Радою низку законопроектів. Це — проект закону про внесення доповнень до статті 2 декрету Кабінету міністрів України від 17 березня 1993 року «Про податок на промисел», проект закону про внесення змін до статті 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців і їхніх сімей», проект закону про внесення змін і доповнень до Кримінально-процесуального кодексу України та ін.

Обговорено також порядок денний роботи Верховної Ради України 2-5 липня та до завершення п'ятої сесії.

Вів робочу нараду Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

Олександр МОРОЗ відкриває нову дорогу

Села Красилівка Ставищенського району і Баштечки Жашківського колись перебували на зовнішньому кільці Корсунь-Шевченківської битви. Про запеклість боїв, які мали місце на цій землі, свідчить і такий факт: на деяких ланах люди і досі не можуть працювати, бо з-під плуга ні-ні та й виринають людські останки.

У цих краях особливо відзначилась 6-та танкова армія, яка формувалася саме тут, у Ставищах. І от, через п'ятдесят з гаком років і воїни, і мешканці двох сіл вирішили увіковічити героїзм звитяжців незвичним пам'ятником — прокласти дорогу між Красилівкою і Баштечками, грунтівкою якої колись просувалися танкові колони дорогою, яка з'єднала райони і дві області — Київську та Черкаську. І будували її воїни 6-ої армії разом з жителями цих сіл.

Під час церемонії відкриття цієї асфальтівки Голова Верховної Ради Олександр Мороз сказав:

—Щойно я пройшов дорогою, яка, крім усього, з'єднала ще й два виборчих округи. Вона має не тільки практичне, а й духовне значення. Бо це живий пам'ятник воїнам 6-ої танкової армії. Цією дорогою пройшла сама історія. Важливо, щоб вона була вічною, щоб її не зруйнували нові танки, щоб ніколи нашим дітям не довелося стріляти.

Ми щиро радіємо, що прийнято Основний Закон України. Але водночас і уряду, і Верховній Раді, і кожному з нас треба все зробити, щоб вийти на новий етап життя і праці. Якщо так станеться, я певний, що ми подолаємо скруту, — сказав Голова Верховної Ради.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

І БУВ ВЕЧІР, І БУВ РАНОК.

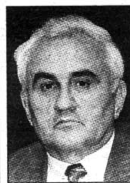
Леонід КРАВЧУК, перший всенародно обраний Президент України:

(Початок на 1-й стор.).

і не можна допустити, щоб хтось паплюжив його тільки тому, що він за нього не голосував. Хай такий прийде до свого округу й скаже: «Люди добрі, я не голосував за Конституцію, але демократія полягає в тому, що є воля більшості, і їй треба підкорятися». Оце була б висока культура тієї людини. Сподіваюся, що кожен за сьогоднішній день, ніч матиме високу відповідальність, аби не розмивати, а тільки утверджувати кожне положення, кожну норму Конституції. І так поступово ми навчимося жити за Конституцією, цією Конституцією.

І це буде початок, а за кілька років — завершення нашого входження до цивілізованого, демократичного світового співтовариства.

Абсолютна більшість членів парламенту зуміла перебороти політичні пристрасті

Валерій ЧЕРЕП (народний депутат України):

— Сьогодні в мене чудовий настрій. Я, чесно кажучи, чекав, що Конституцію України все-таки прийме Верховна Рада. Але що так швидко, в такий короткий час...

Я не хочу сьогодні ділити український парламент на тих, хто більше, а хто менше зробив для прийняття цього великого документа. Кожний депутат, на мій погляд, зумів зробити все, що міг. Те, що в процесі роботи були певні розбіжності в поглядах і підходах багатьох депутатів, це нормально і закономірно, бо Конституція — то документ, який приймається на десятки, сотні років. Ми зуміли згуртуватися у цей складний період в ім'я держави, в ім'я України, і це – найголовніше. Я дуже боявся, що на якомусь етапі ми зайдемо в безвихідь, і прийняття Конституції піде шляхом референдуму. Це було б небезпечно для держави, для окремих її регіонів, зрештою, для всіх громадян нашої держави.

І не можу приховати радості, що абсолютна більшість членів парламенту знайшла в собі сили перебороти політичні інтереси задля великої мети.

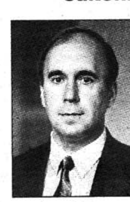
Ми працювали цілу ніч, фактично добу, і ось досягли результату. Проведено колосальну роботу.

Хотів би відзначити виняткову роль у цьому процесі глави парламенту Олександра Мороза. Йому було найтяжче серед нас — і в попередні дні, і в цю історичну ніч. Він не міг розслабитися ані на мить, був у постійному напруженні, провів колосальну роботу, зумів вивести парламент з найскладніших ситуацій, об'єднати всі сили для прийняття Конституції. Саме завдяки його ініціативі були створені робочі групи з розблокування найскладніших статей проекту Основного Закону, подавалися пропозиції для опрацювання того чи іншого тексту.

Велика заслуга і голови Тимчасової спеціальної комісії Михайла Сироти, керівника депутатської групи "Центр", яка провела колосальну роботу.

Це ще раз свідчить про те, що в нашому парламенті є здорові сили, спроможні розв'язувати найскладніші проблеми, що він дієздатний і може, повинен працювати у такому самому ключі й надалі.

Ми довели свою правоту законним шляхом

Сергій МЕЛЬНИК (керівник групи «Аграрники за реформи»):

— Ми стали учасниками і свідками історичної події: звершився історичний факт — незалежна країна має свою Конституцію. Приємно, що з усіх республік колишнього СРСР Україна чи не єдина, яка прийняла Конституцію не на референдумі, не під примусом одноосібних «вождів», а парламентом. Для мене важливо й те, що наша Верховна Рада, як визнав і Леонід Кучма, — здоровий, життєдіяльний організм, котрий спроможний приймати доленосні для держави рішення, гуртуватися у найвідповідальніші хвилини.

Я наперед відхиляю спроби цькувати чи просто закидати, у тому числі у пресі, на адресу тих колег-депутатів, які голосували проти Конституції чи утримувалися, адже треба зрозуміти, що люди залишилися зі своїми принципами (добрими чи поганими, то вже інша справа), і треба знати, що вони представляють певну частину нашого суспільства, яка мислить так, як вони.

Перемогли здорові сили, і не зброєю, конфліктом, а законодавчим шляхом, довівши свою правоту прийняттям найважливішого Закону. З цього огляду не можу не зазначити вирішальної ролі під час остаточного прийняття Конституції Голови Верховної Ради Олександра Мороза, котрий сьогодні, як кажуть, переступив через себе і допоміг усім нам захистити парламент, найважливішу підвалину демократії у будь-якій країні. Приємно, що і наш Президент Леонід Кучма знайшов у собі силу волі, мужність зрозуміти, що парламент у цілому, його здорові сили підтримують його і робитимуть це й надалі, що є запорукою успішного здійснення тих його реформ, які спрямовані на користь і держави загалом, і кожного конкретного громадянина.

Хотів би, користуючись з нагоди, звернутися до своїх виборців з проханням: з розумінням поставитися до кроку, зробленого Верховною Радою, до соціально-економічної ситуації, що склалася, і запевнити, що ми робитимемо все, щоб вийти з цієї кризи.

І прийняли одну з найкращих Конституцій у Європі

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО («Реформи»):

— Мене як людину переповнюють емоції. Певне, ще й тому, що протягом усієї цієї ночі обговорення і прийняття Конституції мені час від часу телефонували діти й дружина, цікавилися розвитком подій.

Як депутат і юрист можу сказати, що ми нарешті професійно виконали свій чи не найголовніший обов'язок — прийняли Основний Закон нашої держави. Вважаю, що ми прийняли одну з найкращих Конституцій у Європі.

Приємно, що нам стачило професіоналізму й мудрості обійти найгостріші камені спотикання, узгодити, здавалося б, найнепримиренніші позиції і разом з тим таки проголосувати за символіку, мову, власність так, щоб зберегти українську суть нашої державності. Нехай ця подія буде ще одним своєрідним морально-етичним поштовхом до відродження української нації, її самосвідомості. Нехай це буде поштовхом і для відродження мов, культури, традицій тощо представників усіх національностей (не люблю слова «меншин»), котрі мешкають на території України.

Користуючись нагодою, хотів би подякувати усім своїм колегам-депутатам, які сперечалися, не погоджувалися, нервувалися, але у критичний момент знаходили

НЕМОЖЛИВО СТАТИ НА ШЛЯХУ ІСТОРІЇ

15 годин 20 хвилин простояв за трибуною Верховної Ради голова Тимчасової спеціальної комісії Михайло Сирота, відстоюючи в ту пам'ятну червневу добу знехтуваний у Президентському Указі проект. Рекордна не тільки сама по собі ця конституційна всенощна, — на книгу рекордів Гіннесса заслуговує незмінна витривалість самого доповідача, його сила волі, здатність відстежувати кожний пункт, миттєва реакція на поправки і ще незмінніша ввічливість : «Комісія просить підтримати»...

Феномен спеціаліста із залізобетонних конструкцій (цей фах зазначено в дипломі Михайла Сироти) ще належить «препарувати», а ця розмова відбувалася по «гарячих слідах» — наступного після народження Конституції ранку.

— Для вас особисто був несподіванкою зміст Указу Президента, що з'явився після засідань Ради безпеки і Ради регіонів?

— Ні, звичайно. Я не належу до наївних політиків. Знав, що такий указ буде...

— І...?

— І саме тому Тимчасова спеціальна комісія працювала поза межею людських можливостей, щоб досягти того результату, який маємо.

— Як ви вважаєте, погроза винести на референдум «березневий» варіант — це лише «не зовсім коректні методи стимулювання конституційного процесу» чи свого роду шантаж, гра тих, хто стоїть за «рекомендаціями» Президенту?

— Я вважаю, що Україні щастить на президентів. Хоч би що хто казав про двох Леонідів — Кравчука і Кучму, це — мужні, мудрі люди і, безперечно, патріоти України. Вони працюють у дуже складних умовах, і не все від них залежить. Президент, як і кожний політик, перебуває під впливом величезного тиску з боку різних політичних сил. Іноколи «опір матеріалу» не витримує... Я думаю, Леонід Кучма задоволений тим, що сталося.

— Проти Конституції проголосували 36 непримиренних. Отже, це і є справжня кількість лівих опозиціонерів у парламенті?

— Річ не в тому: результати голосування висвітлили не справжню кількість комуністів і соціалістів, а показали, хто з депутатів хоче мати незалежну державу, хто — ні. Зрештою, тих 36 і лівими назвати не можна. Будь-які ліві є патріотами: російські — патріоти Росії, польські –Польщі...

— Чим можна пояснити «змичку» з непримиренними представниками правого флангу? Журналісти, що тієї пам'ятної ночі спостерігали з балкону за маніпуляціями деяких визнаних «батьків української демократії», назвали їхні дії «ударом ножа в спину».

— Іноді деякі ідеї, навіть найблагородніші, можна звести до абсурду. Тоді люди можуть робити непередбачувані, нелогічні кроки. Вони, можливо, не витримали і нервового напруження ситуації — тієї ночі та й узагалі за цей час потрібно було одне: спокій і переконаність. Потрібно було дотискувати ситуацію до останньої крапки. Простіше і легше було правим чи лівим піти із залу. Важче залишитися, це вимагало мужності. Я не схвалюю позиції тих правих, які підтримали ідею винесення

І НАРОДИЛАСЯ КОНСТИТУЦІЯ

собі сили зробити крок назад і ступити на стежку примирення. Не можу не подякувати Євгенові Марчуку за роботу над кримською проблемою і питаннями символіки, Сергію Головатому — за його переконливі аргументи і, нарешті, Олександрові Морозу за те, що він зробив для прийняття Конституції. Нехай після цього крайні ліві і крайні праві ортодокси стануть просто лівими і правими, а просто ліві і праві стануть лівим і правим центром, і, як наслідок, у нас з'являться ще конструктивніші депутатські групи, у яких на меті буде одне — приймати якнайкращі, найпотрібніші для народу закони.

По-різному оцінюватимуть роль у цій ситуації Президента України Леоніда Кучми та його оточення. Особисто я не хочу давати їм оцінок, нехай це зроблять наші виборці. Але те, що Президент знайшов у собі мужність чи, можливо, виявив якісь інші якості характеру, щоб вибачитися перед Верховною Радою України, — вселяє оптимізм. Одне слово, хоч як там було, але треба зійтися на тому, що виграли не лише ми і програли не лише вони чи навпаки, а перемогли всі, хто вважає себе українським народом.

На все є Божа воля

Степан ХМАРА (позафракційний):

— Насамперед я не аналізував би сам текст Конституції, а зосередився власне на події прийняття. Це — перемога. І не президентська. Наш Президент дуже погано грав роль задоволеного цією подією. Л. Кучмі просто нікуди було діватися, йому було ніяково після того всього, що він накоїв щодо конституційного процесу. Але на все є Божа воля. Вчора і сьогодні стався вибух енергії парламенту, який і привів до позитивного результату. І не треба тут казати про позитивний вплив Указу Президента України, це провокація і, може, не так з боку Президента, як з боку його оточення. Якщо Леонід Кучма не позбудеться цього... оточення, то буде зле, і я йому готовий сказати це у вічі.

Прийняття Конституції — це насамперед дуже серйозний чинник стабільності. Ви ж розумієте, що референдум загрожував нам не лише великими фінансовими витратами, а й конфронтацією, політичним протистоянням у суспільстві: збоченням від розв'язання наболілих проблем. Ми цю карту розіграти не дали. І віднині виконавча влада має показати, на що вона спроможна.

Це було велике, відповідальне рішення

Йосип ВІНСЬКИЙ (Соціалістична фракція):

— Оцінку цієї ситуації дасть історія. Головне в ній, що в державі з'явилася Конституція. Ви знаєте, що наша партія, наша фракція послідовно виступала за те, що в нас має бути Конституція. Ми не сходилися з певними політичними силами щодо змісту окремих статей цього документа, мали щодо цього свої пропозиції, які, на жаль, не завжди приймали сесійним залом. Але, враховуючи ситуацію, яка склалася довкола Конституції, ми вважали за свій обов'язок іти на максимальний компроміс. Можу сказати, що найбільше відповідальності, гнучкості, виваженості проявила саме наша фракція. Це видно і з результатів голосування, коли табло висвітлювало стопроцентне «за» членів Соціалістичної фракції.

Це було важке, відповідальне рішення і для лідера нашої партії Олександра Мороза, і для всієї фракції. Але ми на це йшли заради інтересів народу і держави.

Сьогоднішнє голосування показало, що Верховна Рада здатна згуртуватися для розв'язання найскладніших питань. І це відкриває великі можливості на майбутнє.

Тепер на нас очікують такі актуальні питання, як збирання врожаю, податкова система, заробітна плата, наведення елементарного порядку в державі. І, звичайно, вироблення нових законів, які розвиватимуть і закріплюватимуть положення, проголошені в новій Конституції України.

Цей документ має виняткове міжнародне значення

Антон БУТЕЙКО («Центр»):

—Мені випало чимало попрацювати над проектом Основного Закону — і членом Конституційної комісії, і керівником депутатської групи «Центр». Всі статті його пройшли, без перебільшення, через моє серце. І хоч ми цілу ніч не спали, радий цій напруженій праці. Тому, що нам удалося перебороти гострі політичні конфлікти, складні моменти, коли інколи не вистачало одного голосу для прийняття рішення конституційною більшістю.

Тепер я задоволений, що цей процес завершився, що не доведеться проводити референдум, витрачати на нього гроші. Я радий, що і парламент, і Президент виявилися мудрими і зробили такий подарунок нашим людям.

Отже, можна привітати український народ з появою цього доленосного документа. Думаю, що він у цілому відповідає світовим стандартам, як і стандартам Європи.

У міжнародному плані цей документ має винятково важливе значення для України, адже він засвідчує, що наша держава справді демократична, держава, здатна йти демократичним шляхом, утверджуючи ідеали демократії.

Ми практично виконали рекомендації, що їх дала нам Рада Європи, коли вступали до цієї міжнародної впливової європейської організації. Адже відсутність Конституції багато хто за кордоном розцінював як ознаку певної правової нестабільності. Тепер, коли вона з'явилася, цей чинник позитивно впливатиме на рішення іноземних інвесторів, зміцнюватиме економічні позиції України.

Добробут починається із символів

Тарас ПРОЦЕВ'ЯТ (позафракційний):

— Я завжди був дуже емоційною людиною. Але знаю: будь-яка музика є математикою, глибоко прорахованою Богом. Тому мої відчуття сьогодні — музика-математика. Прийняття Конституції почало набирати успіху, коли нам удалося ствердити (не кажу — як), що ми відповідальні за це перед Богом. Далі — то вже була воля Господня, яка реалізувалася через наші душі, думки, положення Конституції. Нам пощастило відстояти найголовніше — ідею центризму, а з точки зору національної ідеї, справжній центризм — це український націоналізм як патріотизм.

На жаль, наша Конституція виявилася полем гри низки ексцентрично-кланових сил (я не називаю їх політиками, політики так не діють), що підігравали зліва і справа на цьому полі. Хай. Я думаю, через 5-8 років, коли ми прийматимемо і великий герб, і слова Гімну, всі зрозуміють цінність історичних традицій. Ми пішли на певні компроміси, але все-таки зуміли відстояти тяглість поколінь. А будь-яка матеріальна культура і добробут починаються з розвитку духовності. У високодуховних людей не можуть бути потрощені тролейбуси чи поламані телефонні автомати. Тому починати треба з символів, які «стовблять» тебе на найвищому щаблі цивілізації. Ми сьогодні «застовбили» українську духовність. З цього почнуться гарні дороги, багаті крамниці, добробут суспільства.

на референдум проекту Конституційної комісії, але, гадаю, вони це робили з переконаності, що так для України буде краще.

— Наївність для політиків — неприпустима «розкіш». І хоча відвертість також. Може, ви зізнаєтеся, що особисто вас не задовольняє у прийнятій Конституції?

— Мене в Конституції задовольняє цілком усе. Хоча я припускаю, що це справді не досконалий документ, але в природі взагалі і в юриспруденції зокрема немає чогось зовсім досконалого. Конституція з розвитком суспільства також розвиватиметься. Недосконала, невиписана, вона вдосконалюватиметься конституційними законами. Сьогодні народжений Основний Закон є віддзеркаленням реальності і поглядом у завтра. Тому свою місію Конституція виконає і в найближчі десятиліття.

— У який момент ви відчули, що справа завершиться успіхом?

— Коли повністю прийняли преамбулу: термін «український народ» і слова «відповідальність перед Богом», схвалені конституційною більшістю. Це було кардинальним поворотом до успіху. Я зрозумів, що Конституцію України буде прийнято Верховною Радою. Кожному треба було визначитися, на чиєму він боці, – Світла чи темряви. Слово «Бог» саме і стало тим вододілом між двома силами. Кажуть, що всі ми об'єднані в житті, а перед смертю кожен залишається на самоті. Перед Богом ми також стоїмо наодинці. І кожному треба було робити свій вибір, уже не дослухаючись до вказівок партійного лідера, голови депутатської фракції чи до наказів виборців. Ось є ти і ти мусиш зробити ось так — від цього залежить твоє майбутнє. Більшість гідно витримала цей іспит, і саме після цього Конституцію було прийнято.

— До речі, про більшість. То є в нас врешті-решт конструктивна більшість чи 28-го знову спрацювала ситуаційна більшість для виконання чергового завдання?

— Можна згадати російського воєначальника Суворова, який виграв битву за битвою, а йому казали, що це випадкові перемоги. Зрештою, полководець не витримав і відповів: добре, один раз виграв випадково, другий, і третій раз — то це, може, і вміння? Один раз ситуаційна більшість, другий, а далі, дивіться, з найважливіших, найкардинальніших питань у парламенті спрацьовує принцип концентрації, і приймають важливі для України рішення.

Без сумніву, прийняття Конституції — це не помах чарівної палички: парламент ще колотитиметься у політичних пристрастях, йому дуже важко працюватиметься й надалі. Але те, що це — дієздатний орган, як сказав Президент, нині вже ні в кого не викликає сумніву. Відбулося народження української парламентської еліти, раніше в нас не було парламентаріїв європейського рівня, бо не було самої школи парламентаризму. За кілька років і нинішні депутати, і попереднього скликання зуміли організувати таку школу. Конструктивна більшість у нас є, хоча, розумію, це не подобається крайнім зліва і справа.

— Один з незалежних депутатів, підсумовуючи добовий конституційний марафон, сказав: тепер неважливо, хто кого «обійшов», Президент Верховну Раду чи навпаки. Головне, ми разом поставили на місце тих, хто підштовхнув Леоніда Кучму до указу. Цього разу перехитрили ми...

— Я взагалі не люблю слова «хитрити». Є люди, які розуміють хід історії, розвитку суспільства, і є ті, хто не розуміє. Є люди, які розуміють, що вони можуть сприяти цьому розвиткові, і є ті, хто вважає, начебто може впливати на розвиток, змінювати його. Це цілковито хибна точка зору. Неможливо стати на шляху історії. Можна спостерігати за нею, аналізувати, сприяти, що й зробили в цьому разі парламентарії. Декотрі не зрозуміли й переоцінили свою значущість...

— Що ви відчуваєте після конституційної всеношної?

— Знаєте, коли я стояв тієї ночі за трибуною, і взагалі протягом цього тримісячного періоду, я казав собі: можу впасти мертвий, але витримка і нерви мої не здадуть. Коли ми прийняли символіку, всі зааплодували, я не зміг. Коли прийняли Конституцію в цілому, перестав контролювати свою нервову систему – і зал побачив мої сльози. Для мене це було дуже дивно: я не припускав, як чоловік може плакати на людях. Але плакали депутати незалежно від статі і партійної належності. Коли заграли Гімн, мої колеги, співаючи, ковтали сльози. Це були сльози очищення, через них відбувалася спокута гріхів: і наших, і минулих, і прийдешніх поколінь. Це очищення, це покаяння були справді історичною миттю. Після неї, переконаний, наша держава піде вперед, бурхливо розвиватиметься. Діти пишатимуться своєю Вітчизною.

Добірку підготували
Анатолій БЕНЬ,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Верховна Рада України: п'ята сесія

Хроніка законотворення

Відкриваючи пленарне засідання 27 червня, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз доповів про хід конституційного процесу, про вже поетапно виконану роботу. Так, 2 квітня Верховна Рада прийняла рішення внести до порядку денного пленарних засідань питання про проект Конституції України, а 17 квітня розпочалося його перше читання. 19 квітня прийнято рішення про необхідність утворення Тимчасової спеціальної комісії з опрацювання проекту Конституції, а вже 5 травня утворено таку комісію і затверджено її персональний склад. 28 травня розпочався розгляд законопроекту, і через тиждень проект Конституції було прийнято у першому читанні.

Через два тижні, тобто 19 червня, почалося друге його читання. Важливо нагадати, що в ході підготовки проекту до другого читання від суб'єктів законодавчої ініціативи надійшло в цілому 5680 пропозицій, заяв та поправок. Працюючи над проектом Конституції, Верховна Рада жодною мірою, жодним днем не порушила вимог Регламенту.

І от п'ятий день другого читання законопроекту. З метою прискорення обговорення і голосування статей, на пропозицію Олександра Мороза Верховна Рада утворила робочі групи для опрацювання статей з проблем мови, символіки, власності, організації влади та проблем Автономної Республіки Крим. І такий підхід у кінцевому підсумку забезпечив бажаний ефект.

Передусім були в цілому прийняті раніше не проголосовані 13-та, доповнена 14-та та 41-та статті, де конституційно закріплено право приватної власності на землю, яке «набувається в порядку, визначеному законом».

304 голоси набрала під час рейтингового голосування стаття 10 про статус української мови в новій редакції, а після остаточного доопрацювання була прийнята конституційною більшістю голосів — 328 «за».

Усю ніч працювала Верховна Рада, приймаючи статті проекту Конституції, розділи. Та все ж найважче далася стаття 20 — про державну символіку України. Всіх можливих заходів вживали опоненти, щоб ця стаття залишилася непроголосованою. Тоді Голова Верховної Ради запропонував і в кінцевому підсумку здійснив голосування проекту цієї статті у блоці з іншими питаннями, зокрема статтями розділу «Автономна Республіка Крим». І о сьомій ранку наступного дня, тобто вже 28 червня, цей найважчий перевал було пройдено — 302 голоси зафіксували, що двадцяту статтю прийнято конституційною більшістю.

А о 9 годині 18 хвилин ранку сталася видатна історична подія — незалежна Україна здобула Основний Закон, Конституцію. Сто шістдесят перша її стаття проголосила: день прийняття Конституції України, 28 червня, є державним святом — Днем Конституції України!

Прес-служба Верховної Ради України.

ЗАКОН УКРАЇНИ Про захист від недобросовісної конкуренції

Цей Закон визначає правові засади захисту господарюючих суб'єктів (підприємців) і споживачів від недобросовісної конкуренції.

Закон спрямований на встановлення, розвиток і забезпечення торгових та інших чесних звичаїв ведення конкуренції при здійсненні підприємницької діяльності в умовах ринкових відносин.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» ввести в дію з 1 січня 1997 року.

2. Кабінету Міністрів України до 1 вересня 1996 року подати пропозиції про внесення змін до чинного законодавства України у зв'язку з прийняттям цього Закону.

3. Комісії Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством до 1 вересня 1996 року підготувати пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності».

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ,
7 червня 1996 року.

Глава 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Недобросовісна конкуренція

Недобросовісною конкуренцією є будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у підприємницькій діяльності.

Недобросовісною конкуренцією є, зокрема, дії, визначені главами 2 — 4 цього Закону.

Терміни, які вживаються для цілей цього Закону, визначені Законом України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницької діяльності».

Стаття 2. Застосування Закону

Закон застосовується до відносин, у яких беруть участь господарюючі суб'єкти (підприємці), їх об'єднання, а також органи державної влади, громадяни, юридичні особи та їх об'єдання, що не є господарюючими суб'єктами (підприємцями), у зв'язку з недобросовісною конкуренцією, в тому числі у разі вчинення ними дій за межами України, якщо ці дії мають негативний вплив на конкуренцію на її території.

Цей Закон не поширюється на відносини, у яких беруть участь зазначені суб'єкти, якщо результат їх діяльності проявляється лише за межами України, в разі, коли інше не встановлено міжнародним договором, в якому бере участь Україна.

Стаття 3. Законодавство України про захист від недобросовісної конкуренції

Відносини, пов'язані захистом від недобросовісної конкуренції, регулюються цим Законом, Законом України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», Законом України «Про Антимонопольний комітет України», Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність», іншими актами законодавства, виданими на підставі законів чи постанов Верховної Ради України.

Глава 2. НЕПРАВОМІРНЕ ВИКОРИСТАННЯ ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА (ПІДПРИЄМЦЯ)

Стаття 4. Неправомірне використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки

Неправомірним є використання без дозволу уповноваженої на те особи чужого імені, фірмового найменування, знаків для товарів і послуг, інших позначень, а також рекламних матеріалів, упаковки товарів, назв літературних, художніх творів, періодичних видань, назв місць походження товарів, що може призвести до змішування з діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця), який має пріоритет на їх використання.

Використання у фірмовому найменуванні власного імені фізичної особи не визнається неправомірним, якщо до власного імені додається який-небудь відмітний елемент, що виключає змішування з діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця).

Стаття 5. Неправомірне використання товару іншого виробника

Неправомірним використанням товару іншого виробника є введення у господарський обіг під своїм позначенням товару іншого виробника шляхом змін чи зняття позначень виробника без дозволу уповноваженої на те особи.

Стаття 6. Копіювання зовнішнього вигляду виробу

Копіюванням зовнішнього вигляду виробу є відтворення зовнішнього вигляду виробу іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця).

Не визнається неправомірним копіювання зовнішнього вигляду виробу або його частин, якщо таке копіювання обумовлено виключно їх функціональним застосуванням.

Дія цієї статті не поширюється на вироби, що мають охорону як об'єкти права інтелектуальної власності.

Стаття 7. Порівняльна реклама

Порівняльною є реклама, що містить порівняння з товарами, роботами, послугами чи діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця).

Не визнається неправомірним порівняння в рекламі, якщо наведені відомості про товари, роботи, послуги підтверджені фактичними даними, є достовірними, об'єктивними, корисними для інформування споживачів.

Глава 3. СТВОРЕННЯ ПЕРЕШКОД ГОСПОДАРЮЮЧИМ СУБ'ЄКТАМ (ПІДПРИЄМЦЯМ) У ПРОЦЕСІ КОНКУРЕНЦІЇ ТА ДОСЯГНЕННЯ НЕПРАВОМІРНИХ ПЕРЕВАГ У КОНКУРЕНЦІЇ

Стаття 8. Дискредитація господарюючого суб'єкта (підприємця)

Дискредитацією господарюючого суб'єкта (підприємця) є поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю господарюючого суб'єкта (підприємця), які завдали або могли завдати шкоди діловій репутації господарюючого суб'єкта (підприємця).

Стаття 9. Купівля-продаж товарів, виконання робіт, надання послуг із примусовим асортиментом

Купівлею-продажем товарів, виконанням робіт, наданням послуг із примусовим асортиментом є купівля-продаж одних товарів, виконання робіт, надання послуг за умови купівлі-продажу інших товарів, виконання робіт, надання послуг, не потрібних споживачу або контрагенту.

Стаття 10. Схилення до бойкоту господарюючого суб'єкта (підприємця)

Схиленням до бойкоту господарюючого суб'єкта (підприємця) вважається спонукання конкурентом іншої особи, безпосередньо або через посередника, до відмови від встановлення договірних зв'язків із цим господарюючим суб'єктом (підприємцем).

Стаття 11. Схилення постачальника до дискримінації покупця (замовника)

Схиленням постачальника до дискримінації покупця (замовника) є спонукання постачальника конкурентом покупця (замовника), безпосередньо або через посередника, до надання постачальником конкуренту покупця (замовника) певних переваг перед покупцем (замовником) без достатніх на те підстав.

Стаття 12. Схилення господарюючого суб'єкта (підприємця) до розірвання договору з конкурентом

Схиленням господарюючого суб'єкта (підприємця) до розірвання договору з конкурентом іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) є вчинене з корисливих мотивів або в інтересах третіх осіб спонукання господарюючого суб'єкта (підприємця) — учасника договору до невиконання або виконання неналежним чином договірних зобов'язань перед цим конкурентом шляхом надання або пропонування господарюючому суб'єкту (підприємцю) — учаснику договору, безпосередньо або через посередника, матеріальної винагороди, компенсації чи інших переваг.

Стаття 13. Підкуп працівника постачальника

Підкуп працівника постачальника — це надання або пропонування йому конкурентом покупця (замовника), безпосередньо або через посередника, матеріальних цінностей, майнових чи немайнових благ за неналежне виконання або невиконання працівником постачальника службових обов'язків, що випливають з укладеного або пов'язані з укладенням між постачальником і покупцем договору поставки товарів, виконання робіт, надання послуг, що призвело або могло призвести до отримання конкурентом покупця (замовника) певних переваг перед покупцем (замовником).

До працівника постачальника прирівнюється й інша особа, яка згідно з своїми повноваженнями приймає рішення від імені постачальника про поставку товару, виконання робіт, надання послуг, впливає на прийняття такого рішення або якимось чином пов'язана з ним.

Стаття 14. Підкуп працівника покупця (замовника)

Підкуп працівника покупця (замовника) — це надання або пропонування йому конкурентом постачальника, безпосередньо або через посередника, матеріальних цінностей, майнових чи немайнових благ за неналежне виконання або невиконання працівником покупця (замовника) службових обов'язків, що випливають з укладеного або пов'язані з укладенням між постачальником і покупцем договору поставки товарів, виконання робіт, надання послуг, що призвело або могло призвести до отримання конкурентом постачальника певних переваг перед постачальником.

До працівника прокупця прирівнюється й інша особа, яка згідно з своїми повноваженнями приймає рішення від імені покупця про придбання товару, робіт, послуг, впливає на прийняття такого рішення або якимось чином пов'язана з ним.

Стаття 15. Досягнення неправомірних переваг у конкуренції

Досягненням неправомірних переваг у конкуренції є отримання таких відносно іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) шляхом порушення чинного законодавства, яке підтверджене рішенням державного органу, наділеного відповідною компетенцією.

Глава 4. НЕПРАВОМІРНЕ ЗБИРАННЯ, РОЗГОЛОШЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ

Стаття 16. Неправомірне збирання комерційної таємниці

Неправомірним збиранням комерційної таємниці вважається добування протиправним способом відомостей, що відповідно до законодавства України становлять комерційну таємницю, якщо це завдало чи могло завдати шкоди господарюючому суб'єкту (підприємцю).

Стаття 17. Розголошення комерційної таємниці

Розголошенням комерційної таємниці є ознайомлення іншої особи без згоди особи, уповноваженої на те, з відомостями, що відповідно до чинного законодавства України становлять комерційну таємницю, особою, якій ці відомості були довірені у встановленому порядку або стали відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків, якщо це завдало чи могло завдати шкоди господарюючому суб'єкту (підприємцю).

Стаття 18. Схилення до розголошення комерційної таємниці

Схиленням до розголошення комерційної таємниці є спонукання особи, якій були довірені у встановленому порядку або стали відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків відомості, що відповідно до законодавства України становлять комерційну таємницю, до розкриття цих відомостей, якщо це завдало чи могло завдати шкоди господарюючому суб'єкту (підприємцю).

Стаття 19. Неправомірне використання комерційної таємниці

Неправомірним використанням комерційної таємниці є впровадження у виробництво або врахування під час планування чи здійснення підприємницької діяльності без дозволу уповноваженої на те особи неправомірно здобутих відомостей, що становлять відповідно до законодавства України комерційну таємницю.

Глава 5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕДОБРОСОВІСНУ КОНКУРЕНЦІЮ

Стаття 20. Види відповідальності

Вчинення дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, тягне за собою накладання Антимонопольним комітетом України штрафів, передбачених цим Законом, а також адміністративну, цивільну та кримінальну відповідальність у випадках, передбачених законодавством.

Стаття 21. Накладання штрафів на господарюючих суб'єктів — юридичних осіб та їх об'єднання

Вчинення господарюючими суб'єктами — юридичними особами та їх об'єднаннями дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, тягне за собою накладання на них Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями штрафів у розмірі до трьох відсотків виручки від реалізації товарів, робіт, послуг господарюючого суб'єкта за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

У разі, якщо обчислення виручки господарюючого суб'єкта неможливе або виручка відсутня, штрафи, зазначені у частині першій цієї статті, накладаються у розмірі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 22. Накладання штрафів на юридичних осіб, їх об'єднання та об'єднання громадян, що не є господарюючими суб'єктами

Вчинення дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, юридичними особами, їх об'єднаннями та об'єднаннями громадян, що не є господарюючими суб'єктами, тягне за собою накладання на них Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями штрафів у розмірі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 23. Адміністративна відповідальність громадян

Вчинення дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, громадянами, які займаються підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи, тягне за собою накладання адміністративного стягнення згідно із законодавством.

Вчинення в інтересах третіх осіб дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, громадянами, що не є підприємцями, тягне за собою накладання адміністративного стягнення згідно із законодавством.

Стаття 24. Відшкодування збитків

Збитки, заподіяні внаслідок вчинення дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, підлягають відшкодуванню за позовами заінтересованих осіб у порядку, визначеному цивільним законодавством України.

Стаття 25. Вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого господарюючого суб'єкта (підприємця)

У разі встановлення факту неправомірного використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки, передбаченого статтею 4 цього Закону, або факту копіювання виробів, передбаченого статтею 6 цього Закону, заінтересовані особи можуть звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень із заявою про вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням або копій виробів іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) як у виробника, так і у продавця.

Порядок використання вилучених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Вилучення товарів із неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) застосовується у разі, коли можливість змішування з діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) не може бути усунена іншим шляхом.

Стаття 26. Спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей

У разі встановлення факту дискредитації господарюючого суб'єкта (підприємця) Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення мають право прийняти рішення про офіційне спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей у строк і спосіб, визначені законодавством або цим рішенням.

Глава 6. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАХИСТУ ВІД НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ

Стаття 27. Процесуальні засади розгляду Антимонопольним комітетом України та його територіальними відділеннями справ про недобросовісну конкуренцію

Справи про недобросовісну конкуренцію розглядаються Антимонопольним комітетом України та його територіальними відділеннями у порядку, визначеному цим Законом, Законом України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», Законом України «Про Антимонопольний комітет України» та іншими актами законодавства України.

Стаття 28. Строк звернення із заявою про захист прав

Особи, права яких порушені діями, визначеними цим Законом як недобросовісна конкуренція, можуть протягом шести місяців з дня, коли вони дізнались або повинні були дізнатися про порушення своїх прав, звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень із заявою про захист своїх прав.

Закінчення строку звернення із заявою є підставою для відмови у прийнятті заяви.

Якщо Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення визнають поважними причини пропуску строку звернення із заявою, порушене право підлягає захисту.

Стаття 29. Засоби, які забезпечують виконання рішень Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень

В процесі розгляду справи Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення за поданою заявником заявою мають право вжити заходів щодо забезпечення виконання рішення, якщо невжиття таких заходів може ускладнити чи зробити неможливим його виконання.

З метою забезпечення виконання рішення Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення виносять розпорядження про:

заборону особі, в діях якої вбачаються ознаки порушення (відповідачу), вчиняти певні дії;

накладення арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачу.

Розпорядження може бути оскаржене до суду, арбітражного суду в порядку, визначеному статтею 32 цього Закону, у п'ятнадцятиденний строк з дня одержання копії розпорядження.

Відповідач у разі закриття провадження у справі у зв'язку з недоведенням вчинення порушення може стягнути з заявника збитки, завдані йому забезпеченням виконання рішення, у порядку, визначеному цивільним законодавством України.

Стаття 30. Рішення Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень

Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення у справах про недобросовісну конкуренцію приймають обов'язкові для виконання рішення про:

визнання факту недобросовісної конкуренції;

припинення недобросовісної конкуренції;

офіційне спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей;

накладання штрафів;

вилучення товарів із неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого господарюючого суб'єкта (підприємця);

скасування або зміну центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, виконавчими органами місцевого самоврядування прийнятих ними неправомірних актів і розірвання укладених ними угод.

Рішення про накладання штрафів у розмірах понад чотириста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян приймається виключно Антимонопольним комітетом України на його засіданнях.

Рішення про вилучення товарів із неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого господарюючого суб'єкта (підприємця) підлягає виконанню у порядку, встановленому для виконання судових рішень.

Стаття 31. Порядок виконання рішень про накладання штрафу

Порушник, на якого накладено штраф, сплачує його у тридцятиденний строк з дня одержання рішення про накладання штрафу, якщо інше не визначене цим рішенням.

За кожен день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі одного відсотка від суми штрафу.

У разі відмови від сплати штрафу Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення стягують штраф у безспірному порядку.

Суми стягнутих штрафів розподіляються у такому співвідношенні: п'ятдесят відсотків сум штрафів зараховується до Державного бюджету України, двадцять п'ять відсотків — до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, двадцять п'ять відсотків — державному органу, який наклав стягнення, для організації і проведення робіт по створенню науково-дослідної, матеріально-технічної та інформаційної бази розвитку і захисту конкуренції.

Стаття 32. Оскарження рішень Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень

Скарги на рішення Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, прийняті у справах про недобросовісну конкуренцію, подаються до Верховного Суду Автономної Республіки Крим, обласних, Київського та Севастопольського міських судів, арбітражного суду Автономної Республіки Крим, обласних, Київського та Севастопольського міських арбітражних судів у тридцятиденний строк з дня одержання копії рішення.

Стаття 33. Правила професійної етики

Господарюючі суб'єкти (підприємці) при сприянні Торгово-промислової палати України та інших заінтересованих організацій можуть розробляти правила професійної етики у конкуренції для відповідних сфер підприємницької діяльності, а також для певних галузей економіки. Розроблені господарюючими суб'єктами (підприємцями) правила професійної етики у конкуренції погоджуються з Антимонопольним комітетом України.

Правила професійної етики у конкуренції можуть використовуватись при укладенні договорів, розробці установчих та інших документів господарюючих суб'єктів (підприємців).

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
7 червня 1996 року.

Життя Рад

ЄВГЕН КУШНАРЬОВ:
ЧАС УЖЕ ВСІМ НАМ ДИВИТИСЯ ВПЕРЕД

Кілька днів тому харківська міськрада прийняла безпрецедентне рішення про створення фонду постприватизаційної підтримки підприємств колишньої комунальної власності. Головою ради фонду обрано мера Харкова Євгена Кушнарьова.

— Євгене Петровичу, спочатку про саму приватизацію. Коли цей процес тільки-но зароджувався, багато хто з його прихильників — серед них і ви — стверджував, що приватизація створить диво: мине небагато часу — і заживемо не гірше, ніж західні сусіди. Приватизацію в комунальному майні Харкова завершено десь відсотків на 98. Де ж обіцяне диво?

— Думаю, що найпомітніший результат — на прилавках наших магазинів. Просто під тягарем нових проблем ми швидко забуваємо, яке примітивне було наше життя ще кілька років тому. Я, наприклад, ще й досі добре пам'ятаю страшний кінець 1991 року, коли в крамницях зосталося лише три види товарів: хліб, сухарі і хрін.

Сьогодні полиці магазинів заповнені. Це і є перший результат приватизації. Ви, очевидно, одразу заперечите: яка з цього, мовляв, користь, коли люди бачать ці товари, але не можуть їх купити?

Однак це вже інша проблема, яку потрібно розв'язувати шляхом економічних стимулів для товаровиробника, посередника. Шляхом нормального податкового регулювання, подальшого розвитку конкуренції тощо. Сьогодні в нас уже немає дефіциту. Отож, можна з певністю сказати, що в країні зароджується ринкова економіка.

Друге. Ми все-таки маємо нині немало прикладів зниження цін, поліпшення сервісу, зростання асортименту товарів, видів послуг. Згадайте, де три-чотири роки тому заправляли машини харківські автолюбителі — в Бєлгородській області. Тепер пропозиція пального не тільки випереджає попит, а й істотно впливає на його ціну. Те саме можна сказати про кондитерські вироби, м'ясо-молочну продукцію. Конкуренція у цих та деяких інших сферах економіки уже реально змінила ситуацію на краще, встановила нормальну ціну. Щоправда, більшість населення все це не може особливо тішити. Надто низький у нас рівень життя. Але коли говоримо про зміни, то не помічати ці позитивні тенденції було б несправедливо. А оформлення наших магазинів, вітрин? Мені здається, всім приємно заходити туди, де чисто, красиво...

— Так, з цим важко не погодитися. Але коли вже згадали про хрін, то невже ви не пам'ятаєте про те, що він не солодший від редьки? Що з того, що у вітринах достаток, коли переважна більшість населення України ледь зводить кінці з кінцями, коли щоранку доводиться бачити, як старенькі бабусі шукають що-небудь їстівне у ящиках із сміттям.

— Ситуація не зміниться на краще, доки всі ми не станемо працювати — і керувати — так, як уміють хоча б наші європейські сусіди. Промисловий потенціал України не дає належної віддачі. Чому? Очевидно, що в економічній політиці держави вибрано не зовсім правильні пріоритети. Не залучено економічні стимули для заохочення вітчизняного товаровиробника. Важким пресом на виробництво лягла непрогресивна система оподаткування. Але все це — проблеми державної ваги. Побудувати «комунізм» в одному окремо взятому місті, на жаль, неможливо.

Що можемо зробити ми? Кілька днів тому Харківська міськрада прийняла рішення , яке, на мій погляд, стане важливим і вагомим кроком на шляху становлення ринкової економіки в регіоні. Ми створили фонд постприватизаційної підтримки підприємств, що стали колективною чи приватною власністю. На перших порах на його рахунку маємо намір зосередити не менш як 100 мільярдів карбованців з коштів, виручених від приватизації. В подальшому на конкурсній основі будемо визначати подані підприємцями ті бізнес-проекти, які можуть дати найбільшу користь для населення міста, й надавати їм, підприємцям, безпроцентні субсидії. Перевагу віддаватимемо перш за все таким проектам , які гарантуватимуть збереження і примноження робочих місць, збільшення випуску товарів і послуг.

Хочу нагадати, що в так званій малій економіці Харкова сьогодні трудяться вже навіть не десятки, а сотні тисяч людей. Підтримуючи ці підприємства, допомагаючи їм стати на ноги, ми, отже, підтримуємо тих людей, що на них працюють, допомагаємо їм заробити на прожиття і собі, і своїм рідним. Я певен, що така форма підтримки підприємництва себе виправдає, як і в багатьох цивілізованих країнах світу.

— Але чи не вважаєте ви, що в цьому безперечно цікавому почині закладено певну соціальну несправедливість? Підтримку одержують передусім ті, хто вже й так непогано стоїть на ногах. З другого боку, виходить, що цим рішенням сесія повертає ті кошти підприємцям, які вони свого часу затратили на придбання підприємств. Отже, дісталися вони їм за безцінь?

— Підприємці насамперед одержали головний біль. Бо для того, щоб одержувати прибуток, треба багато і добре працювати. А держава, у свою чергу, зобов'язана всіляко підтримувати будь-яку людину, яка забезпечує себе , всіх, хто працює на цьому підприємстві, справно сплачує податки, соціально допомагає людям, які вже не можуть працювати. На цьому побудовано саме той високий добробут розвинених країн, якого всі ми так прагнемо. Якщо ми хочемо досягти таких успіхів, мусимо змінити не лише економічний уклад, а й психологію. Допомагати, а не заздрити, заважати тим, хто береться за якусь нову справу.

— Нещодавно в Харкові відбувся аукціон, який місцева преса назвала «аукціоном року». Чи можна вважати, що на приватизації в Харкові поставлено крапку?

— Я назвав би цей аукціон найбільш вдалим за всі роки приватизації. За один день казна міста від продажу 13 об'єктів поповнилася на 140 мільярдів. Однак сесія прийняла ще одне важливе рішення: розпочати приватизацію нежитлового фонду міста. Це ще більше зміцнить позиції власника. Час уже нам на своїй землі ставати повноправними власниками, господарями, дивитися вперед, а не жити, озираючись на вчорашній день, і тішити себе новими ілюзіями горезвісного привиду.

Інтерв'ю взяв
Микола КОСИЙ.

Григорій МАРАКУЦА:
Хто сказав, що ми не домовимося?

ОДИН із керівників Придністров'я Григорій Маракуца за національністю молдаванин. Російською говорить з легким акцентом. Уперше я зустрівся з ним у грудні минулого року під час референдуму по конституції ПМР, коли діалог між керівниками Молдови і Придністров'я було «заморожено». Друге інтерв'ю відбулося недавно, через день після парафування Кишиневом і Тирасполем меморандуму про основні засади врегулювання придністровського конфлікту. Відмінність у настрої і тоні висловлювань мого співрозмовника була величезна.

— Григорію Степановичу, після нашої першої зустрічі я написав статтю під назвою «Берег лівий, берег правий... Мостів компромісу не передбачається ». Але зараз, схоже, ситуація у відносинах Кишинева і Тирасполя різко змінилася?

— Так, і всупереч поглядам багатьох політиків, що доки нинішні керівники ПМР і Молдови при владі, поліпшення відносин неможливе. Ми протягом останніх років рядок за рядком виробляли угоди, виробляли оту формулу, яка має задовольнити обидві сторони. Розмови і зустрічі не завжди були приємними, простими, але все ж ми просувалися вперед. Ще 1993 року Верховна Рада ПМР ухвалила важливий документ: ми запропонували Кишиневу зберегти спільну державу в рамках зовнішніх кордонів. І це після війни, після пролитої крові! Але тоді нашу пропозицію про конфедеративний устрій держави в Кишиневі сприйняли як фантазії... Далі: у липні 94-го року було прийнято спільну заяву ПМР, Молдови, Росії і ОБСЄ про те, що сторони не застосовуватимуть силу одна проти іншої. У липні 95-го ми підписали документ про гарантії безпеки і, таким чином, взяли на себе вже юридичні зобов'язання не застосовувати силу. Тоді ж пролунала пропозиція до Росії, України і ОБСЄ стати гарантами виконання тих угод, що підписують Молдова і ПМР. І, врешті, нещодавно парафовано і незабаром має бути підписано рамковий документ, який врешті визначить форму наших відносин.

— Які основні положення цього меморандуму?

— По-перше, в документі зафіксовано, що Придністров'я — це державно-територіальне утворення у формі республіки, яка спільно з Республікою Молдова будуватиме одну державу в рамках міжнародно визнаних кордонів РМ. Наші взаємовідносини визначатимуться договором, усі проблеми вирішуватимуться консенсусом. Ніхто не буде делегувати Тирасполю повноваження «згори», вони делегуватимуться одним суб'єктом іншому і навпаки. ПМР братиме участь в усіх міжнародних переговорах Молдови з питань щодо Придністров'я. Причому не тільки брати участь, а й мати можливість впливати на результати переговорів. Низку питань економічного, технічного, культурного характеру ми матимемо право розв'язувати з будь-якими країнами світу, не питаючи ні в кого на те дозволу. Крім цього, Придністров'я зберігає свій законодавчий орган влади, республіка матиме свій прапор, гімн, свою конституцію. Таким чином я вважаю, що в наших із Кишиневом відносинах відбувся прорив. Зрозуміло, є супротивники такого розв'язання питання і у них, і у нас. Але є й сподівання, що документ буде підписано, а значить, легше стане виробляти інші документи й угоди.

— Треба розуміти, справа йде до конфедерації. Чи все ж таки можлива автономія ПМР у складі Молдови?

— Слова «автономія» в меморандумі немає. Є — «республіка». Так, можна сказати, що наша спільна держава засновуватиметься на засадах конфедеративності.

— Як на мене, Кишинів поступився Придністров'ю багато в чому. Чим поступитеся ви?

— Я б не розглядав справу так, що хтось когось перетягнув, хтось поступився... Ухвалені принципи ні в якому разі не урізають інтереси Молдови, і я не бачу тут ніякої перемоги: переміг просто здоровий глузд. Є, зрозуміло, принципові питання, поступатися в яких не можна. А от щодо амбіцій, які властиві і одній, і іншій сторонам, ними можна поступитися.

— Як розв'язуватимуться питання армії, служби держбезпеки?

— Це і буде предметом наступних обговорень. Щодо армії, то, наприклад, і ми й Кишинів маємо низку пропозицій: від скорочення чисельності обох армій до повної їх ліквідації. Я вважаю, що це питання розв'язуване.

— У світлі останніх досягнень в діалозі Кишинева й Тирасполя яким ви бачите майбутнє угруповання російських військ в Придністров'ї? Чи потрібні вони тут?

— По-перше, з приводу присутності російських військ свого часу було проведено референдум, і населення Придністров'я висловилося «за». З іншого боку, зараз ми приступаємо, і це записано в меморандумі, до практичної розробки механізму ролі гарантів дотримання домовленостей, тобто дій Росії та України в разі їх порушення. І, може статися, присутність російських військ буде одним з важелів у виконанні Росією функцій гаранта. Адже окрім умовлянь, має бути і засіб тиску на сторони, котрі домовляються. І, врешті, зараз уже ні рішення про виведення, ні рішення про продовження перебування контингенту в Придністров'ї не може бути прийняте одноосібно, це питання має розв'язуватися спільно.

— Останнім часом Україна постійно декларує свою зацікавленість у розв'язанні придністровського вузла. Як би ви оцінили її конкретні дії? Чи все можливе вона робить?

— Україна не лише декларує, а й за останні місяці багато зробила для досягнення домовленостей. Це нас дуже тішить, тому що, насамперед, це відгук на наші неодноразові пропозиції до неї протягом останніх років. Ми потребуємо тіснішого співробітництва з Україною: адже тут мешкає багато українців, через територію вашої держави проходять усі наші вантажі, ми пов'язані єдиною енергосистемою тощо. Чи все можливе вона робить? Знаєте, нам завжди хотілося, аби більше робили і Україна, і Росія, але ж ми розуміємо, що у кожного є свої проблеми, і не завжди можна брати участь у чомусь повною мірою. Щодо співробітництва з Україною, то ми дуже хотіли б розв'язати питання транзиту наших вантажів через її територію. Нинішні українські митні збори роблять наші товари неконкурентоспроможними: наприклад, після транспортування наших консервів через Україну до Росії їхня вартість зростає на 25—30 відсотків. Ми хотіли б отримувати допомогу України у відродженні в Придністров'ї українських шкіл, коледжів, дитячих садків, у підготовці вчителів в українських навчальних закладах. Величезні незручності існують зараз на побутовому рівні: сім'ї виявилися розділеними кордонами, а прикордонні й митні українські закони не сприяють нормальному спілкуванню між родичами. Я думаю, що, врешті-решт, ці питання розв'яжемо, але хочемо, щоб це сталося якомога швидше.

Інтерв'ю взяв Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На знімку: Григорій Маракуца (другий праворуч).

До речі, заплановану на 1 липня тристоронню зустріч президентів Росії Бориса Єльцина, Молдови Мірчі Снегура та України Леоніда Кучми, на якій передбачалося підписання документів з урегулювання ситуації в Придністров'ї, перенесено на пізніший термін, повідомив ІТАР-ТАРС офіційний представник прес-служби глави російської держави. За його словами, таке рішення було прийнято за взаємною домовленістю в результаті контактів, здійснених дипломатичними каналами минулими вихідними.

Хроніка. Факти. Події

● *Москва*

Торг доречний

Уряд Росії розглянув питання про запрошення деяких лідерів опозиції, зокрема Амана Тулєєва, для роботи на керівній посаді у складі Кабінету міністрів країни. Однак екскандидат у президенти Росії заявив, що йому поки що нічого не пропонували. Але, на думку Амана Тулєєва, склад уряду має бути коаліційним, незалежно від того, хто із кандидатів одержить перемогу.

● *Брянськ*

Дружба слов'янських народів міцнішає

На кордоні Росії, України і Білорусії біля монумента Дружби слов'янських народів відбувся мітинг, в якому взяло участь кілька десятків тисяч людей. Було зачитано звернення Президента Росії Бориса Єльцина, в якому висловлено сподівання, що чудова традиція молодіжних слов'янських фестивалів продовжуватиметься.

● *Вашингтон*

Замах на американця — замах на Америку

Президент США Білл Клінтон узяв участь у траурній церемонії, що відбулася на авіабазі Еглін у штаті Флорида і була присвячена пам'яті американських військовослужбовців, загиблих внаслідок терористичного акту в Саудівській Аравії. «Ми не заспокоїмося доти, доки не знайдемо винних за цей злий вчинок, доки не пред'явимо їм обвинувачення і доки не покараємо їх», — заявив він.

● *Афіни*

Наступництво соціалістів

Прем'єр-міністра Греції Константиноса Сімітіса обрано головою правлячої партії Всегрецького соціалістичного руху (ПАСОК) замість померлого лідера партії Андреаса Папандреу. За 60-річного Сімітіса проголосувала більшість учасників четвертого з'їзду ПАСОК, що завершився в грецькій столиці. Обрано також новий склад ЦК партії.

● *Дублін*

«Підвищена відповідальність» ІРА

Ірландська республіканська армія (ІРА) взяла на себе відповідальність за здійснену у п'ятницю терористичну акцію проти британських військовослужбовців у Німеччині. Представник ІРА зателефонував на ірландське радіо і повідомив, що мінометний обстріл казарм британських збройних сил, дислокованих у Німеччині поблизу міста Оснабрюк, було здійснено бойовиками ІРА.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

І від народної любові втомлюються

ЛЮДИНА невтаємничена, побачивши розвішані по всьому Рейк'явіку портрети президента Ісландії, може подумати, що це залишки підготовки до виборів глави держави, які відбулися 29 червня. Але це не так.

Чарівна жінка зі складним ім'ям Вігдіс Фіннбогадоттир, хоча і користується загальнонародною любов'ю, президентом вже не стане. Після 16 років управління державою вона вирішила відпочити. «Я хочу зупинитися до того, як мені стане нецікаво», — пояснює пані Вігдіс свій крок. Тричі 65-річна жінка впевнено перемагала на виборах, здобуваючи до 90 відсотків голосів виборців. Та й досі ісландці переконані, що кращого президента їм не знайти: якби Фіннбогадоттир виставила свою кандидатуру знову, то перемогла б.

Її називають «некоронованою королевою», портрети якої в кожній вітрині магазинів. За час її правління Ісландія стала справжнім раєм для жінок- політиків. Вони очолювали парламент і міністерства, могли впливати на прийняття важливих державних рішень.

І хоча в Ісландії президент не має ніякої виконавчої влади, громадяни вважали «першу леді» своєю володаркою. Вона так і залишиться їхнім «президентом», хоча це почесне крісло і зайняв інший.

Ростиме кленок. Цукровий

Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні Крістофер Вестдал разом з міністром охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки України Юрієм Костенком на честь Дня Канади, який відзначався 1 липня, посадили у парку, що поблизу університету імені Тараса Шевченка, цукровий кленок.

— Це дерево, лист якого є національним символом нашої країни, — сказав пан Вестдал, — ми привезли з Канади. Якби його ріст залежав від розвитку відносин між нашими країнами, то, я певен, клен пустив би міцне й глибоке коріння.

Зростання — це пароль у відносинах Канади й України. Цього року двостороння торгівля порівняно з минулим роком зросла удвічі: українські підприємці відкривають для себе можливості канадського ринку. А 20-мільйонна канадська програма технічного співробітництва спрямована на те, щоб допомогти стати на ноги українським охороні здоров'я та освіті, громадським об'єднанням і підприємствам малого бізнесу. На відновлення екологічного балансу в Україні працюють проекти, які створені для допомоги в очищенні Дніпра та реабілітації природи в місцях, де колись дислокувалися ракети.

Разом з українцями ми робимо все, щоб загоїлися рани війни після відновлення миру в Боснії, а через програму НАТО «Партнерство заради миру» набирає сили і розвивається новий порядок у моделі Європейської безпеки.

Ростиме канадський кленок у Києві як символ дружби двох народів.

Оксана ГАЛЬЧЕНКО.

Арбитражный суд Севастополя (335000, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело № 126/4 о признании банкротом совместного предприятия «Молибден». Юридический адрес: 335028, Севастополь, ул. Ефремова, 32, кв.21, р/счет 346843. в ПИБ Севастополя.

Объявление о выпуске акций открытого акционерного общества «Бестал-Фонд»

Акционеры открытого акционерного общества «Бестал-Фонд» могут получить наличные акции по адресу: 270080, Украина, г. Одесса, ул. Варненская, 4-Б с 25 июля 1996 г., с 10 до 17 часов (кроме субботы и воскресенья). Тел. 64-97-65.

Уточнення

В інформації про п'яту емісію акцій акціонерного банку «СИНТЕЗ», опублікованій в № 94 від 25.05.1996 року, слід читати: акції продаються з 24.06.1996 р. по 24.09.1996 року

Інформація про другий випуск акцій

миколаївського відкритого акціонерного товариства «Астра-транс»

1. Характеристика емітента

1.1. Повна назва емітента — юридичної особи: Відкрите акціонерне товариство «Астра-транс».

Скорочена назва: АТ «Астра-транс».

Ідентифікаційний код: 05441022

1.2. Юридична адреса: 327028, Україна, Миколаїв , вул. Космонавтів, 89.

1.3. АТ «Астра-транс» засноване відповідно до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» шляхом викупу акцій відкритого акціонерного товариства «Астра-транс» (зареєстрованого Миколаївським міськвиконкомом 26.04.1994 року за № 1762/1).

1.4. Статутний фонд, сформований першою емісією акцій становить 756 681 000 (сімсот п'ятдесят шість мільйонів шістсот вісімдесят одна тисяча) українських карбованців.

1.5. Предмет діяльності ВАТ «Астра-транс»: автотранспортні послуги в перевезенні пасажирів і вантажів, виконання на договірній основі державних замовлень по перевезенню пасажирів і вантажів , надання платних послуг населенню та організаціям незалежно від форм власності, з ремонту техніки, туризму.

1.6. Баланс на 01.01.1996 р. (млн. крб.)

АКТИВ	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	58 826
2. Запаси і витрати	5160
3. Кошти, розрахунки та інші активи	4 965
Баланс	**74 889**
ПАСИВ	
1. Джерела власних та прирівняних до них коштів	61 441
2. Довгострокові пасиви	—
3. Розрахунки та інші пасиви	13448
Баланс	**74 889**

1.7. Середньоспискова кількість працюючих —595 чоловік

1.8. Посадові особи ВАТ «Астра-транс»

Голова правління — Федоров Микола Матвійович, освіта вища, стаж роботи 31 рік, керівником даного підприємств — 10 років.

Головний бухгалтер — Мельник Галина Миколаївна, освіта вища, стаж роботи 21 рік, головним бухгалтером даного підприємства — 8 років.

2. Дані про емісію акцій

2.1. Додатковий випуск акцій АТ «Астра-транс» здійснюється на підставі рішення загальних зборів акціонерів (протокол № 4 від 28 лютого 1996 року).

2.2. Мета випуску акцій — залучення інвестицій і відновлення на цій основі виробництва з ремонту двигунів та паливної апаратури, дизельних двигунів для автобусів та інших механізмів, поповнення основних та оборотних коштів.

2.3. Категорія цінних паперів, що випускаються, — прості іменні акції.

2..4. Номінальна вартість однієї акції — 1 000 (одна тисяча) українських карбованців.

2.5. Кількість акцій, що випускаються — 1 243 319 (один мільйон двісті сорок три тисячі триста дев'ятнадцять) штук. Акції додаткової емісії мають серію Б та порядковий номер з № 756 682 до № 2 000 000.

2.6. Загальний обсяг додаткової емісії становить 1 243 319 000 українських карбованців.

2.7. Передплата і продаж акцій здійснюватиметься з 20 липня 1996 року до 30 липня 1996 року за адресою: 327028, м. Миколаїв, вул. Космонавтів 89, бухгалтерія АТ «Астра-транс». У розміщенні додатково випущених акцій емітент послугами торговця цінними паперами не користується.

2.8. Часткова оплата акцій не передбачається. Акціонерам, які повністю оплатили вартість акцій, видається сертифікат на сумарну номінальну вартість акцій, що перебувають у їхньому володінні.

2.9. У разі перевищення передплати на акції розміру запланованої емісії правління товариства приймає рішення про відхилення зайвої передплати. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку. У разі недосягнення рівня передплати оплачений статутний фонд збільшується на фактичний обсяг передплати.

2.10. Перелік та результати попередніх емісій

2.10.1. У результаті першої емісії було випущено 756 681 простих іменних акцій номінальною вартістю 1000 крб. на загальну суму 756 681 000 крб. , які повністю розповсюджено між акціонерами. Реєстраційний номер 239/1/94 від 17 червня 1994 року Міністерства фінансів України.

2.10.2. На момент здійснення додаткової емісії у державній власності акцій немає.

2.11. Права акціонерів:

брати участь у загальних зборах акціонерів особисто або через представника;

на одержання дивідендів пропорційно кількості акцій;

користування переважним правом на придбання акцій майбутніх випусків .

2.12. Першочергове право на придбання акцій додаткової емісії мають акціонери АТ «Астра-транс» за номінальною вартістю..

2.13. Сплата дивідендів за акціями АТ «Астра-транс» здійснюється щорічно в місячний строк після затвердження річного звіту шляхом Перерахування коштів на особистий рахунок акціонера або іншим чином за рішенням вищого органу товариства.

2.14. Порядок голосування на зборах акціонерів: одна акція — один голос.

2.15. Фактори ризику, які потрібно брати до уваги:

політична та економічна нестабільність

зміни в законодавстві та оподаткуванні.

Основним (і поки єдиним) видом діяльності для АТ «Астра-транс» є перевезення пасажирів в приміському і внутрішньообласному сполученні , де більша частина пасажирів користується пільгами і звільнена від оплати проїзду. Частково ці витрати компенсуються з обласного бюджету. Через відсутність коштів у бюджеті маємо збитки.

Президент АО

ФЕДОРОВ.

Пам'ять

Сліди, що не зникають

Пошуковці України та Німеччини досі повертають із небуття сліди кривавої трагедії сторіччя. Нещодавно на адресу херсонської групи «Пошук», яка протягом кількох років розкопує польові поховання років Великої Вітчизняної війни, надійшов лист з Німеччини.

Пані Краг з мюнхенського бюро пошуку подякувала пошуковцям і особисто керівникові групи В. Овчинникову за матеріали (протоколи і фотографії), які каховчани передали два роки тому. Вони свідчили про виявлення на місці колишніх боїв останків німецьких солдатів, предметів військової атрибутики, особистих речей загиблих. Працівники бюро, повідомляє авторка листа, розшифрували розпізнавальні знаки колишніх солдатів вермахту. Вдалося, зокрема, встановити, що знак «232-3/1 ERS K 30» належить колишньому єфрейтору Георгу Шульцу, котрий народився 9 грудня 1910 року і пропав безвісти під час наступу німецьких військ на східному фронті. Німецька організація Народний союз, яка за дорученням уряду ФРН дбає про місця поховання колишніх німецьких воїнів за кордоном, попросила докладно повідомити про обставини знайдення останків, щоб перепоховати або впорядкувати могили.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Тут викладав перший президент

Львівському педагогічному училищу № 1 минає 125 років. Його старі стіни ще пам'ятають видатного вченого, президента УНР Михайла Грушевського, який викладав тут курс вітчизняної історії. Здобували знання у цьому авторитетному навчальному закладі поетеса Уляна Кравченко, активістка жіночого руху в Галичині Ольга Бачинська, письменник і педагог Осип Маковей.

Сьогодні на двох відділеннях педучилища навчаються чимало обдарованих юнаків та дівчат, які у недалекому майбутньому стануть вихователями дошкільнят та педагогами іноземних мов.

З нового навчального року тут відкриють нове відділення, що готуватиме соціальних педагогів.

На знімку: заняття в кабінеті народознавства веде Марія Стасів.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

ХРАМИ СКЛЯНОГО ДИВОСВІТУ

Галина Готшалк уже брала участь у трьох обласних і трьох всеукраїнських виставках, а от до персональної готується вперше. Відкриється вона цього літа в Житомирському музеї космонавтики. Кращого антуражу для її робіт годі й шукати.

Вона по-доброму заздрить японцям, бо їхні наймолодші школярі вже розпізнають 240 відтінків кольорів. Тому свого часу вибрала «худграф» Одеського педінституту. Коли на кафедрі живопису захищала дипломну на тему жіночого портрета, і гадки не мала, що через півроку одне захоплення стрімко поверне її долю. Нині замість фарб у неї різнобарвне скло, а замість пензля — електропіч. А роботи — то водночас і картини, і вітражі. Поперваx ідея здавалася не дуже складною для втілення. Гадала, що найскладніше буде правильно вгадати кінцевий художній ефект, коли кольорові шматки скла сплавляться воєдино. Але закони фізики піднесли свої сюрпризи. Майже готові роботи раптово тріскалися. Довелося студіювати в Київській політехніці все про скло. Потім — кілька років постійних експериментів, доки не прийшло вміння обминати пастки. Це своєрідне «ноу-хау» художниці, яка сьогодні вже мріє про комп'ютер, щоб запрограмувати складний температурний процес, який триває кілька днів, коли й ночами доводиться чаклувати в майстерні.

На скляних картинах корінної житомирянки з австрійським прізвищем оживають портрети, розпускаються дивовижні квіти, виростають храми.

Нещодавно Галина Готшалк виконала замовлення для одного з найпрестижніших ресторанів Житомира. Продають роботи художниці й у Києві.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Спорт

Останній тур не найважчий...

Футбол. Першість України. Перша ліга. 44-й тур: Ратуша – Нафтохімік — +:-. Динамо-2 — Поліграфтехніка — 0:0. Металург — Шахтар — 3:1. Омельчук, 15, Олійник, 54, Мирний, 62 — Федоров, 82. СК Одеса — Сталь — 1:1. Юрченко, 19 — Чайка, 35, Цвік, 60. Кристал — Хімік (Ж) — 6:1, Карась, 4, Безручко, 40, Микуляк, 59, 72, Агарін, 81, 89 — Софілканич, 86 з пенальті. Буковина — Поділля — 3:2, Мглинець, 23, Мінтенко, 55 і 61 – Федорко, 52, Магріані, 77. Закарпаття — ФК Львів – 0:0. Скала — Верес — 0:0. Хімік (Св) — Явір — 2:0. Гасанов, 35, Мор, 52. Металіст — Нафтовик — 1:2. Карабута, 87 — Лукаш, 30, Олійник, 53. Матч Ворскла – Дніпро було проведено 25 червня. Його виграла Ворскла — 2:0.

Останній тур не вніс істотних змін в остаточний розподіл місць у турнірній таблиці. Але лідери постаралися закінчити чемпіонат на високій ноті. «Буковина» і «Сталь» в напружених матчах вирвали перемоги у суперників, заклавши фундамент оптимізму в душах болільників на наступний турнір. А «Кристал» «під завісу» взагалі побалував своїх шанувальників феєрверком голів на будь-який смак. Певен, що стадіон у Чорткові й надалі не пустуватиме, бо болільники полюбили свою команду. Цього не скажеш про «Металіста», в якого дуже багате футбольне минуле, та не зовсім визначене майбутнє. Команда опустилася не тільки на дно турнірної таблиці, а й утратила свій почерк, бойовитість, болільників. Невже в півторамільйонному Харкові так і не знайдеться людей, які можуть підтримати єдину в місті команду майстрів? Адже знайшлися меценати в Чорткові, Кременчуці, Алчевську, Краснопіллі та Олександрії. Я вже не кажу про Полтаву й Чернівці, де турбуються про команду не лише меценати, а й керівники області, міста.

І так хотілося б, щоб у новому сезоні в першій лізі не було прохідних матчів, нез'явлень, суддівських помилок, щоб боротьба тривала до останнього туру.

А нинішній сезон закріпив за клубами першої ліги такі місця: 1. Ворскла — 103 очка, 2. Буковина — 95, 3. Сталь — 83, 4. Поліграфтехніка — 76, 5. Металург – 74, 6. Хімік (Св) — 71, 7. Динамо-2 — 71, 8. Нафтовик — 65, 9. Шахтар — 64, 10. Кристал — 63, 11. ФК Львів — 62, 12. Поділля — 62, 13. Явір — 60, 14. Хімік (Ж) — 58, 15. Нафтохімік — 55, 16. Верес – 54, 17. Закарпаття — 50, 18. СК Одеса — 44, 19. Металіст — 39, 20. Дніпро — 22, 21. Ратуша — 20, 22. Скала — 8.

Отже, першу лігу залишають «Скала» і «Ратуша», місця яких займуть переможці груп другої ліги — ЦСКА (Київ) і «Металург» (Маріуполь). Крім того, лігу поповнять СК Миколаїв, «Волинь» і «Зоря».

І все ж Німеччина!

Чемпіонат Європи з футболу. Фінал. Лондон. Німеччина – Чехія — 1:1 (додатковий час — 2:1). 0:1, Бергер, 59 з пенальті, 1:1. Бірхофф, 73, 2:1, Бірхофф, 95.

Звичайно, до фінального матчу всі ставили на збірну Німеччини. Навіть розмови про важку травму Клінсманна, який, за словами Б. Фогтса, не міг навіть бігати підтюпцем, не давали приводу для сумнівів у закінченні гри. Але чехи вже вкотре здивували точним пасом, вмілим підстраховуванням у захисті, несподіваними ходами в атаці. А після того, як Бергер забив з пенальті гол, чаша терезів взагалі схилилася на їх бік. Правда, після повторного перегляду було видно: Поборскі було збито все ж за межами штрафного майданчика. І призначення 11-метрового удару в ворота Кепке — чергова суддівська помилка.

Вона тільки «завела» німецьку збірну та її капітана – Клінсманна, який усе ж вийшов на поле. Німці додали обертів своїй «машині», і захист суперників почав тріщати. А коли Б. Фогтс замість Шолля випустив на поле маловідомого Бірхоффа, багатьом цей тренерський хід видався нелогічним. Але як угадав тренер із заміною! Саме Бірхофф головою провів м'яч у відповідь, а в додатковий час забив з-під ноги захисника "золотий" гол. Ось вам і гравець із лави запасних!

Чехи перші поздоровили своїх суперників, а потім королева Великобританії вручила Клінсманнові дорогоцінний приз. І канцлер Коль, котрий прилетів до Лондона, з радістю обіймав гравців, які принесли перемогу Німеччині.

Утіхою чехам, яким навіть не пророкували виходу до чвертьфіналу, було «срібло», одержане з рук королеви. Та і справжнє визнання у світі футбола до багатьох гравців збірної Чехії прийде після Євро-96.

Отож, до побачення, чемпіонат Європи! Попереду відбіркові матчі чемпіонату світу.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 218 ð37.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311119.